आदित्यमिव दुर्द्धर्षं तपन्तं शत्रुवाहिनीं। न तदा भविता चेता न कृतं द्वापरं न च।
यदा द्रक्ष्यसि सङ्ग्रामे भीमसेनं महाबलं। दुःशासनस्य रुधिरं पीत्वा नृत्यन्तमाहवे।
प्रभिन्नमिव मातङ्गं प्रतिद्विरदघातिनं। न तदा भवति चेता न कृतं द्वापरं न च।
यदा द्रक्ष्यसि सङ्ग्रामे द्रोणं शान्तनवं कृपं। सुयोधनञ्च राजानं सैन्धवञ्च जयद्रथं।
युद्धायापततस्तूर्णं वारितान् सव्यसाचिना। न तदा भवति चेता न कृतं द्वापरं न च। ४८२५
यदा द्रक्ष्यसि सङ्ग्रामे माद्रीपुत्त्रौ महाबलौ। वाहिनीं धार्त्तराष्ट्राणां क्षोभयन्तौ गजाविव।
विगाढे शस्त्रसम्पाते परवीररथारुजौ। न तदा भविता चेता न कृतं द्वापरं न च।
ब्रूयाः कर्णं दूतो गत्वा द्रोणं शान्तनवं कृपं। सौम्योऽयं वर्त्तते मासः सुप्रापयवसेन्धनः।
सर्व्वौषधिवनस्फीतः फलवानल्पमक्षिकः। निष्पङ्को रसवत्तोयो नात्युष्णः शिशिरः सुखः।
सप्तमाच्चापि दिवसादमावास्या भविष्यति। सङ्ग्रामो युज्यतां तस्यां तामाहुः शक्रदेवतां। ४८२०
तथा राज्ञो वदेः सर्व्वान् ये युद्धायाभ्युपागताः। यद्वो मनीषितं तद्वै सर्व्वं सम्पादयाम्यहं।
राजानो राजपुत्त्राश्च दुर्य्योधनवशानुगाः। प्राप्य शस्त्रेण निधनं प्राप्स्यन्ति गतिमुत्तमां।
इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि भगवद्यानपर्व्वणि भगवद्वाक्ये एकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः॥ १४१ ॥
॥ सञ्जय उवाच॥ केशवस्य तु तद्वाक्यं कर्णः श्रुत्वा हितं शुभं। अब्रवीदभिसंपूज्य कृष्णं तं मधुसूदनं।
जानन्मां किं महाबाहो संमोहयितुमिच्छसि। योऽयं पृथिव्याः कार्त्स्न्येन विनाशः समुपस्थितः।
निमित्तं तत्र शकुनिरहं दुःशासनस्तथा। दुर्य्योधनश्च नृपतिर्धृतराष्ट्रसुतोऽभवत्। ४८२५
असंशयमिदं कृष्ण महद्युद्धमुपस्थितं। पाण्डवानां कुरूणाञ्च घोरं रुधिरकर्द्दमं।
राजानो राजपुत्त्राश्च दुर्य्योधनवशानुगाः। रणे शस्त्राग्निना दग्धाः प्राप्स्यन्ति यमसादनं।
स्वप्ना हि बहवो घोरा दृश्यन्ते मधुसूदन। निमित्तानि च घोराणि तथोत्पाताः सुदारुणाः।
पराजयं धार्त्तराष्ट्रे विजयञ्च युधिष्ठिरे। शंसन्त इति वार्ष्णेय विविधा रोमहर्षणाः।
प्राजापत्यं हि नक्षत्रं ग्रहस्तीक्ष्णो महाद्युतिः। शनैश्चरः पीडयति पीडयन् प्राणिनोऽधिकं। ४८३०
कृत्वा चाङ्गारको वक्रं ज्येष्ठायां मधुसूदन। अनुराधां प्रार्थयते मैत्रं सङ्गमयन्निव।
नूनं महद्भयं कृष्ण कुरूणां समुपस्थितं। विशेषेण हि वार्ष्णेय चिन्ता पीडयते ग्रहः।
सोमस्य लक्ष्म व्यावृत्तं राहुरर्कमुपैति च। दिवश्चोल्काः पतन्त्येताः सनिर्घाताः सकम्पनाः।
निष्टनन्ति च मातङ्गा मुञ्चन्त्यश्रूणि वाजिनः। पानीयं यवसञ्चापि नाभिनन्दन्ति माधव।
प्रादुर्भूतेषु चैतेषु भयमाहुरुपस्थितं। निमित्तेषु महाबाहो दारुणं प्राणिनाशनं। ४८३५
अल्पे भुक्ते पुरीषञ्च प्रभूतमिह दृश्यते। वाजिनां वारणानाञ्च मनुष्याणाञ्च केशव।
धार्त्तराष्ट्रेषु सैन्येषु सर्व्वेषु मधुसूदन। पराभवस्य तल्लिङ्गमिति प्राहुर्मनीषिणः।
प्रहृष्टं वाहनं कृष्ण पाण्डवानां प्रचक्षते। प्रदक्षिणा मृगाश्चैव तत्तेषां जयलक्षणं।
अपसव्या मृगाः सर्व्वे धार्त्तराष्ट्रस्य केशव। वाचश्चाप्यशरीरिण्यस्तत्पराभवलक्षणं।